

Quarantaine

Terwijl ik dit zit te typen is het quarantaine dag 10. Het is half 9 in de avond en ik zit met een kop thee en stuk chocola binnen handbereik met de laptop op schoot op de bank. Boven mij hoor ik een meisje nog steeds zingen en rommelen in haar bedje. Vanmiddag duurde haar middagdutje net iets te lang, waardoor ze nu nog niet moe is. Maar nu Guus weer naar school is (zijn quarantaine periode zit erop) maak ik gebruik van de tijd dat Pip 's middags slaapt om nog wat te kunnen werken. Ik wilde nog iets afmaken, dus in plaats van drie uur, was het bijna vier uur toen ik haar uit bed haalde.

Iedere ouder met jonge kinderen heeft de afgelopen 2 jaar ervaren dat thuiswerken met kinderen om je heen niet te doen is. Bijna altijd zijn ze wel even zoet te houden met een filmpje van Netflix. Maar net op het moment dat je echt iemand moet bellen of die mail voor de middag de deur nog uit moet, willen ze samen met jou kleuren, een spelletje doen of hebben ze honger. Ze hebben je altijd het hardst nodig als het net even niet uitkomt. Zo heb ook ik afgelopen week ervaren.

Tot nu toe waren we de dans nog redelijk ontsprongen. Okee, de kerstvakantie werd met een week verlengd, het kinderdagverblijf van Pip ging een week dicht in verband met teveel besmettingen onder het personeel en de juf van Guus was ruim een week afwezig (zonder vervanging) omdat ze corona had.

Maar dat kregen we met z'n tweeën en hulp van opa's en oma's wel opgevangen. We prezen ons gelukkig dat we na 2 jaar corona zelf niet besmet waren geraakt. Tot 31 januari.

Jos was een paar dagen daarvoor vertrokken voor een week skiën met een groepje vrienden. Ondanks de oplopende besmettingen waren ze wonder boven wonder allemaal nog vrij van corona. Hij keek er al het hele jaar naar uit. We hadden het goed geregeld. We hadden voldoende opvang voor de kinderen. Er was drie dagen een extra waarnemer in Vinkel aanwezig om de drukte op te vangen. Zo kon ik op mijn vrije vrijdag gewoon bij de kinderen zijn en ging de zorg door in Vinkel. Onze huisarts in opleiding Imke was er ook een groot deel van de week. Met alle hulptroepen zou ik het deze week zowel thuis als op de praktijk prima redden zonder Jos.

Op zondagmiddag terwijl ik met de kinderen in de bossen was, kreeg ik een bericht van Imke dat ze ziek was. Ze lag met koorts op bed en kon niet komen werken. Okee, geen paniek...! Thuis opende ik de agenda van de praktijk. Er was nog genoeg plek op het spreekuur. De patiënten van Imke kon ik er wel bij doen op de maandag en dinsdag. Dan zou ze vast weer beter zijn.

Maandag einde van de middag kreeg ik een bericht van het kinderdagverblijf. Pip was aan het hoesten, leek wat benauwd en had verhoging. NIET NU. Ik heb mijn werk snel afgerond en ben Guus en Pip gaan ophalen. Thuis deed ik direct bij allebei een sneltest. Pip was gelukkig negatief. Alleen Guus die helemaal geen klachten had een vet positieve sneltest. NEE, NIET NU. Het huilen stond me nader dan het lachen. Hoe ga ik dit de komende week doen? Jos zit in Oostenrijk, morgen is er geen arts in Vinkel, en ik kan mijn met corona besmette kind niet naar een van onze ouders, school of de opvang brengen.

Ik belde mijn collega huisartsen uit Nuland. Gelukkig hadden ze de ruimte om onze patiënten die spoedeisende hulp nodig zouden hebben, op te vangen. De rest zou ik vanuit thuis regelen. Woensdag hadden we weer een waarnemend huisarts in de praktijk. Dus alles wat een dag kon wachten kon bij haar worden gepland. Ik bracht de assistentes op de hoogte. Ze gaven me vertrouwen dat het goed zou komen. Ze zouden me de volgende dag om kwart voor 8 bellen om te bespreken hoe we het die dag zouden doen. De spoedzorg gaat naar Nuland. Alle vragen voor mij worden in de agenda geplaatst. Als er spoed achter zit, dik gedrukt, zodat ik daar het eerste naar kijk. Patiënten worden ingelicht dat het kan zijn dat ze pas in de avond of volgende dag worden teruggebeld. De medicijnen die zijn herhaald of voorgeschreven door de assistente kan ik vanuit thuis akkoord

geven voordat ze naar de apotheek worden doorgestuurd. Als Pip in de middag slaapt kan ik een belpreekurtje doen. Hopelijk vermaakt Guus zich dan met een extra lange film en bakje chips op de bank. De email-consulten en postberichten verwerk ik 's avonds als de kinderen op bed liggen. Zo moet het gaan lukken.

Daarna belde ik Jos. Wat baalde ik dat ik hem hiermee moest opzadelen tijdens zijn vakantie. Ik had al wat collega waarnemers benaderd, maar niemand kon deze week en de week erop bijspringen. Jos besloot eerder terug te komen. Hij zat toch niet lekker daar, wetende dat ik het eigenlijk niet kon bolwerken om en de praktijk vanuit thuis te runnen en 24/7 voor Guus en Pip te zorgen. De kans dat Pip en ik ook positief zouden testen in de loop van de week was 100% (en dat gebeurde dus ook op dag 6 na Guus zijn positieve test). En elke dag dat Jos langer in Oostenrijk bleef was ook de kans groter dat hij met corona zou terug keren.

Woensdagavond vloog Jos terug naar Nederland. Naar huis kon hij niet, want daar was het een en al coronavirus. Gelukkig kon hij in het volledig ingerichte tuinhuis van een vriend slapen. En daar slaapt hij nu nog steeds. Een aantal keer kwam hij thuis even langs. Bij de voordeur, op afstand. We maakten een wandelingetje door de wijk. Maar wat was het voor ons allemaal moeilijk om elkaar wel te zien, maar niet te kunnen knuffelen. Want we kunnen het ons niet permitteren dat we tegelijk corona hebben.

Dan maar na elkaar. Vanaf maandag kan ik weer werken als ik klachtenvrij ben. Dan is er in ieder geval een huisarts in Vinkel. Want jullie hebben ons nodig...

Het is prachtig om als echtpaar samen een praktijk te hebben. We vullen elkaar aan, gaan voor elkaar door het vuur en delen dezelfde passie voor ons mooie vak. Maar het is ook kwetsbaar. Nu is het corona. Niemand is ernstig ziek. Maar wat als we om een andere reden allebei niet in staat zijn om te werken...?

Ik heb nog twee dagen quarantaine te gaan. Wat ben ik blij als Jos weer thuis is. Samen is echt leuker. Mijn thee is op. Ik vind dat ik wel een glas rode wijn verdiend heb.

Sterkte voor iedereen die ook in quarantaine zit! I feel you.

*Groeten
Janneke Bressers*

